RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0542 van 12 augustus 2014 in de zaak 2010/0298/SA/1/0281

In zake: de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Els EMPEREUR

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Antoon LUST

kantoor houdende te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 27

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 maart 2010, strekt tot de schorsing en vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 25 februari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke van 13 oktober 2009 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouwen van een vleesveecomplex.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 21 juni 2010 met nummer S/2010/0031 de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uitgesteld.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 oktober 2010, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging is verdaagd naar de openbare terechtzitting van 25 oktober 2010 om de griffie toe te laten de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partij te betekenen aan de verzoekende partij.

De procespartijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 25 oktober 2010, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ive VAN GIEL, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sven BOULLART, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij vraagt ter zitting van 25 oktober 2010 de aanvullende wederantwoordnota van de verzoekende partij uit de debatten te weren.

Krachtens het destijds geldende artikel 4.8.20 VCRO kan een verzoekende partij een wederantwoordnota indienen binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van een afschrift van de antwoordnota.

De griffie van de Raad heeft met een aangetekende brief van 4 juni 2010 een afschrift van de antwoordnota betekend aan de verzoekende partij, die met een aangetekende brief van 18 juni 2010 haar (eerste) wederantwoordnota aan de Raad betekent.

Op de terechtzitting van 11 oktober 2010 verdaagt de Raad de behandeling van de vordering tot vernietiging naar de terechtzitting van 25 oktober 2010 om de inhoud van de toelichtende nota van de tussenkomende partij mee te delen aan de verzoekende partij mee te delen, hetgeen gebeurd is, zonder uitnodiging om een aanvullende wederantwoordnota in te dienen.

De verzoekende partij heeft, na de ontvangst van de toelichtende nota van de tussenkomende partij, met een aangetekende brief van 22 oktober 2010 een 'aanvullende wederantwoordnota' ingediend.

Krachtens artikel 4.8.20 en 4.8.22 VCRO moet de Raad alle (bijkomende) documenten, die buiten de voorgeschreven termijnen worden ingediend, uit de debatten weren.

De Raad weert de 'aanvullende wederantwoordnota' van de verzoekende partij dan ook uit de debatten.

IV. **TUSSENKOMST**

De heer verzoekt met een aangetekende brief van 27 mei 2010 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 14 juni 2010 geoordeeld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

٧. **FEITEN**

Op 14 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een vleesveecomplex".

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

De vader van de tussenkomende partij heeft op 24 september 2007 een gelijkaardige aanvraag ingediend voor de bouw van een rundveecomplex op hetzelfde perceel, maar met een andere inplantingsplaats. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke weigert een stedenbouwkundige vergunning hiervoor op 4 december 2007 omwille van de onverenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan 'Kortrijk', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Landelijk gebied rond Bavikhove en Hulste', goedgekeurd op 19 maart 2009.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Alhoewel er geen openbaar onderzoek georganiseerd is, dient de verzoekende partij één van de vijf (identieke) bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert als volgt ongunstig op 25 september 2009:

- De nodige milieuvergunning is nog niet afgeleverd.

- De nieuwe inplanting is ruimtelijk voldoende inpasbaar, maar de bedrijfswoning (die pas in een latere fase wordt gebouwd) beantwoordt niet aan de voorwaarden die de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling stelt aan de inplanting van bedrijfswoningen. Deze worden enkel toegelaten wanneer ze een fysische eenheid vormen met de bedrijfsgebouwen of wanneer ze tussen de straat en de bedrijfsgebouwen (op korte afstand) worden ingeplant. Op de voorgestelde manier kan de bedrijfswoning immers zeer eenvoudig worden afgesplitst.
- Gunstig advies als de zoon zich zou vestigen als zelfstandig landbouwer.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke verleent op 13 oktober 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

De aanvraag betreft de bouw van een rundveecomplex. Het rundveecomplex wordt op een andere plaats opgetrokken dan in vorig geweigerd bouwdossier, toen op naam van

Het rundveecomplex wordt opgetrokken nabij een cluster van bestaande woningen en een groot serrecomplex en niet meer op de heuvelrug. De rundveestal is gelokaliseerd op ongeveer 110m van de dichtstbijzijnde perceelsgrens van een woning in de ist is dus een voldoende afstand gehouden ten opzichte van de wooncluster.

Er wordt voorzien in een loods van 456 m^2 , twee nieuwe sleufsilo's, een nieuwe rundveestal met overdekte mestvaalt en technisch lokaal van 2.403 m^2 en een totale verharding van 1.710 m^2 .

De loods heeft een kroonlijsthoogte van 5m en een nokhoogte van 7,8m. De rundveestal heeft een kroonlijsthoogte van 5,20 m en een nokhoogte van 10,75 m.

De gebouwen worden opgetrokken in silexbetonpanelen met een lichtbruine kleur om één geheel te vormen.

De 2 sleufsilo's hebben een gezamenlijke oppervlakte van 828 m². De opstand is 2 m.

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming, met name agrarisch gebied in het vigerend RUP. Aangrenzend aan het perceel, naar het noorden toe, geldt de bestemming bouwvrij agrarisch gebied. Het RUP legt op dat constructies aan de rand van een bouwvrije zone moeten getuigen van een dominante vormentaal (sterke ritmiek, natuurlijke kleur, gevel begroeid met klimop, ...) of een groenscherm van minstens 5 m breed. Gezien de industriële gevel niet beantwoordt aan een dominante vormentaal en bovendien bestaat uit 2 verschillende volumes (klein versus groot), wordt een groenscherm van 5 m breed in streekeigen groen opgelegd ter hoogte van de perceelsgrenzen.

De stedenbouwkundige aanvraag omvat een aanplantingsdossier dat voldoet aan de eisen.

Er wordt geen advies gevraagd aan de Cel Onroerend Erfgoed, in tegenstelling tot de eerdere aanvragen, gezien het beschermingsverzoek voor de hoeve in de afgewezen werd.

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming, met name agrarisch gebied in het RUP. Omdat het ontwerp in een RUP is gelegen, is er geen openbaar onderzoek nodig. Dit in tegenstelling tot de milieuvergunningsaanvraag.

. .

Er werd advies gevraagd aan het Departement Landbouw & Visserij. Er werd op 25.09.2009 een voorlopig negatief advies verstrekt om de volgende redenen:

. .

Er wordt aan dit negatief advies voorbijgegaan omwille van:

- De aanvraag om een milieuvergunning te bekomen is lopende en werd door het College van Burgemeester en Schepenen gunstig geadviseerd.
- De bedrijfswoning maakt geen deel uit van de stedenbouwkundige aanvraag en de inplanting zal pas beoordeeld worden bij een effectieve aanvraag.
- Volgens de argumentatienota van de architect wenst de aanvrager eerst de nodige vergunningen te ontvangen vooraleer hij effectief een nieuw vleesveebedrijf zal exploiteren. Guy Maes vestigt zich als landbouwer in hoofdberoep, en er gebeurt een overdracht van runderen en NER's van vader naar zoon.

Er wordt voorzien in drie hemelwaterputten met een totale capaciteit van 60.000L. en er wordt gebruik gemaakt van de bestaande vijver. Het opgevangen water in de vijver wordt gebruikt als drinkwater voor de dieren.

Er is geen verzwarende impact op de omgeving en het project is ook verenigbaar met de plaatselijke toestand.

Watertoets: Het voorliggende project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke / provinciale / gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN ZITTING VAN 13.10.2009 HET VOLGENDE:

Het college van Burgemeester en Schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

. . .

Het groenscherm moet worden uitgevoerd zoals aangevraagd in het stedenbouwkundig dossier. De aanplanting moet ten laatste gebeuren in het eerstvolgend plantseizoen volgend op de ingebruikname van het rundveecomplex.

..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 26 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Ook het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, tekent, op 23 november 2009 administratief beroep aan tegen deze beslissing.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 januari 2010 als volgt deze administratieve beroepen ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"

De aanvrager beschikt over +/- 20000 NER's en van de vader wordt een aantal runderen overgenomen. Bovendien is er nog een installatie- en investeringssteun gevraagd bij het Vlaams Landbouw Investeringsfonds. De conformiteit met de bestemming van de aanvraag in deze procedure kan moeilijk in vraag worden gesteld.

De Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling stelt ook nog dat de voorziene woning gemakkelijk kan afgesplitst worden. Het is correct dat het plan niet meer toelaat om bijvoorbeeld de woning in te planten tussen de straat en de overige bedrijfsgebouwen waardoor deze laatste enkel via de woning kunnen bereikt worden en zo de samenhang van woning en bedrijf in hoge mate verzekert. Hedendaagse bedrijfsvoering met quarantainevoorzieningen, gescheiden transporten plus optimalisatie van ventilatievoorzieningen en dierenwelzijn maken het integreren van de woning tussen of bij de bedrijfsgebouwen echter zeer moeilijk. Bovendien is het verbod tot afsplitsen van de bedrijfswoning decretaal verankerd en horen gebeurlijke bouwovertredingen tot het domein van de handhaving.

Ruimtelijk kan gesteld worden dat de inplanting doordacht is gebeurd en dat de materiaal- en kleurkeuze binnen het kader van hedendaagse agrarische architectuur voldoende werd geoptimaliseerd om een zo weinig mogelijk storende beeldkwaliteit te creëren.

..."

Na de hoorzitting van 19 januari 2010 beslist de verwerende partij op 25 februari 2010 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Het ontwerp met nieuwe dakoppervlakken en erfverharding voorziet in een afvoer van hemelwater naar drie nieuwe hemelwaterciternes met een totale opslagcapaciteit van 60.000 l. Deels wordt ook voorzien in een afvoer naar de bestaande open vijver. Voor de aanleg van sleufsilo's en mestvaalt wordt voorzien in de opvang van silo- respectievelijk mestsappen. Het hemelwater van de erfverharding infiltreert op natuurlijke wijze op het naastgelegen terrein. Er kan dan ook redelijkerwijs worden besloten dat er in het kader van de watertoets geen schadelijke effect te verwachten is.

Het GRUP "Landelijk gebied rond Bavikhove en Hulst" situeert de aanvraag in agrarisch gebied en de verordenende voorschriften over de vereiste compactheid zijn relevant.

Daarin wordt gesteld dat nieuwe constructies in de nabijheid van bestaande constructies van agrarische aard dienen opgericht te worden. De aanvraag voldoet eraan aangezien zij vlak bij het bestaande en aanzienlijk serrebedrijf aan de overzijde van de Eerste Aardstraat is ingeplant.

Verder dienen constructies aan de randen van de bouwvrije zone, wat hier het geval is, aan extra kwaliteitseisen te voldoen, en dient een rommelige zijde naar de open ruimte te worden vermeden of er mag onder bepaalde voorwaarden gecompenseerd worden met

betekenisvolle groenstructuur. Het ontwerp voorziet enerzijds een zonering waarbij vanaf de bouwvrije agrarische zone gezien, de gebouwen in volgorde van klein naar groot en van laag naar hoog worden geschikt, met daarbij een goed uitgewerkt landschappelijk integratieplan met een ruim beplantingsplan met hoogstammen, hagen en heggen. Op deze manier wordt voldaan aan de voorwaarden en kan gesteld worden dat de aanvraag in overeenstemming is met het GRUP.

. . .

Het argument van Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling dat er niet is aangetoond dat de aanvrager zelfstandig landbouwer is gaat in tegen het eigen advies van de Afdeling van eind 2007. Aangezien de aanvrager beschikt over +/- 20000 NER's en er ook van de vader een aantal runderen wordt overgenomen en er ook nog een installatieen investeringssteun gevraagd is bij het Vlaams Landbouw Investeringsfonds, moet redelijkerwijs worden besloten dat de aanvraag wel degelijk conform is met de bestemming agrarisch gebied.

De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling stelt ook nog dat de voorziene woning gemakkelijk kan afgesplitst worden.

Het is correct dat het plan niet meer toelaat om bijvoorbeeld de woning in te planten tussen de straat en de overige bedrijfsgebouwen waardoor deze laatste enkel via de woning kunnen bereikt worden en zo de samenhang van woning en bedrijf in hoge mate verzekert. Hedendaagse bedrijfsvoering met quarantainevoorzieningen, gescheiden transporten plus optimalisatie van ventilatievoorzieningen en dierenwelzijn maken het integreren van de woning tussen of bij de bedrijfsgebouwen echter zeer moeilijk. Het schepencollege kan worden bijgetreden wanneer wordt gesteld dat de aanvraag geen betrekking heeft tot het oprichten van een woning. Bovendien is in het dossier geen enkele aanwijzing voorhanden dat er zich een afsplitsing zal voordoen. Verder dient te worden gewezen dat het verbod tot afsplitsen van de bedrijfswoning decretaal verankerd is. Indien dit zich überhaupt toch zou voordoen, is er sprake van een stedenbouwkundig misdrijf waar de sanctionering ervan behoort tot het domein van de handhaving.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De inplanting van de gebouwen is niet ondoordacht gebeurd. Er is de schakeling van klein naar groot, van laag naar hoog, zoals hiervoor reeds werd aangehaald, er werd ook rekening gehouden met de bestaande bebouwing vlak bij de bestaande omvangrijke serreconstructie om reeds sterk versplinterde open ruimten niet verder aan te tasten.

Tegelijk werd de afstand tot de bestaande wooncluster maximaal gehouden.

Wat betreft de materiaal- en kleurkeuze kan gesteld worden dat de keuze voor diverse bruine tinten zonder lichtstraten positief kan geëvalueerd worden omdat het gebouw zo minder opvalt dan een rode, lichtgrijze kleur of een combinatie ervan. Dit geldt zowel voor de zijgevels, de kopgevels als de dakvlakken. Er kan gesteld worden dat binnen het kader van hedendaagse agrarische architectuur het ontwerp qua materiaal en kleurgebruik voldoende landschappelijk is geïntegreerd.

De bijkomende landschappelijke inkleding met een ruim beplantingplan met hoogstammen, hagen en heggen kan als kwalitatief worden beschouwd zodat globaal kan gesteld worden dat de aanvraag conform de goede ruimtelijke ordening gebeurt.

Wat betreft de bezwaren van geurhinder, hinder van ongedierte, stofhinder, lawaai en

verkeershinder plus bodem- en waterverontreiniging en visuele vervuiling kan verwezen worden naar de Raad van State die al herhaaldelijk heeft geoordeeld dat voor bewoners van woningen in agrarisch gebied een grotere tolerantie geldt t.o.v. ongemakken die voortspruiten uit agrarische activiteiten (...).

..."

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 21 juni 2010 met nummer S/2010/0031 geoordeeld dat de verzoekende partij tijig bij de Raad beroep heeft ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat zij beschikt over het rechtens vereiste belang om, conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing en zij beschrijft als volgt de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, die zij als gevolg van de bestreden beslissing kan ondervinden:

"

Als eigenaar van onroerende goederen en woning in de onmiddellijke omgeving, op ongeveer 100m van het vergunde bouwproject, is het duidelijk dat verzoeker rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge het vergunde bouwproject.

..

De hinder die verzoeker zal lijden ten gevolge van het vergunde bouwproject heeft betrekking op onder meer de ondoordachte stedenbouwkundige inplanting, geurhinder, hinder van ongedierte, stofhinder, lawaaihinder, verkeershinder, bodem- en waterverontreiniging en visuele vervuiling, zoals in het bezwaarschrift reeds werd uiteengezet en zoals hieronder vermeld.

. . .

Ook zal ten gevolge van al deze hinderaspecten de waarde van de eigendommen en woning van verzoeker onvermijdelijk verminderen.

..."

2.

De tussenkomende partij betwist als volgt het belang van de verzoekende partij om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing:

"...

1. Er is geen persoonlijke hinder

. . .

M.a.w. de verzoekende partij woont niet in de omgeving van het bouwproject maar tientallen kilometers verder te Gent, zodat het sowieso uitgesloten is dat hij hinder zou kunnen ondervinden van het bouwen van het veeteeltcomplex.

Voor de toepassing van art. 4.8.16, §1 VCRO volstaat het niet dat men eigenaar is van een perceel dat paalt aan het bouwperceel, wat de Raad van State wel relatief gemakkelijk als afdoende "belang" aanzag, althans zo de afstand tussen de beide niet verder reikte dan zowat 100 meter.

. . .

2. <u>De beweerde nadelen zijn niet "tengevolge" van de bestreden stedenbouwkundige vergunning</u>

Omzeggens alle nadelen die de verzoekende partij inroept kunnen onmogelijk worden veroorzaakt door de vergunning om een gebouw op te richten.

De hinderaspecten die de verzoeker inroept zijn allen verbonden aan de exploitatie van het te bouwen complex, waarvoor echter een milieuvergunning vereist is, die precies tot doel heeft na te gaan of de exploitatie geen hinder zal veroorzaken die, gelet op de concrete omstandigheden, onaanvaardbaar is en/of die niet aan de hand van de best beschikbare middelen en mits redelijke kosten tot aanvaardbare proporties kan worden herleid.

. .

3. <u>Het ontwerp is bestemmingsconform en de eigendom van de verzoekende partij is zonevreemd, zodat hij geen nadeel lijdt.</u>

...

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij woont niet in (of nabij) het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft: de Raad beschouwt de beweerde zintuiglijke hinderaspecten, zoals geurhinder, hinder van ongedierte, stofhinder, lawaaihinder, verkeershinder en visuele hinder, dan ook niet als persoonlijke hinder of nadelen hinder voor de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt echter wel voldoende aannemelijk dat zij, als eigenaar van nabij het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen panden, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, meer bepaald eventuele waardevermindering van haar eigendom.

De Raad verwerpt dan ook de exceptie.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Zesde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar zesde middel de schending aan van artikel 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna natuurdecreet).

De verzoekende partij wijst er op dat de constructies worden gebouwd naast een grote vijver, die in de Biologische Waarderingskaarten beschreven is als "biologisch waardevol" en "voedselrijke stilstaande wateren".

De verzoekende partij stelt:

"

Inmiddels wordt met name de vijver bewoond door bijzondere fauna (o.m. vogels, ...) en flora. Indien zonder een nauwgezet natuuronderzoek zou worden overgegaan tot uitvoering van het gevraagde project, zou de schade aan deze waardevolle biotoop onherstelbaar zijn en de natuurwaarde aldus achteruit gaan.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt:

"

In dat opzicht moet worden gewezen dat de aanvraag gelegen is in een recent goedgekeurd RUP, waarbij reeds een afweging is gemaakt wat en waar wel en niet kan bebouwd worden. Bij de opmaak van het RUP is hierbij een ernstige afweging gemaakt die door verzoekende partij niet is bestreden bij wijze van een annulatieberoep bij de Raad van State.

..."

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"

Het onderzoek blijft derhalve beperkt tot de site waar de vergunningsplichtige activiteit wordt op uitgevoerd, te dezen uitsluitend het perceel nr. 183. Op het aanpalend perceel nr. 185 wordt geen vergunningsplichtige activiteit voorzien en er is ook geen voor aangevraagd.

..."

4.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota:

"...

Verzoekende partij stelt vast dat verwerende partij niet betwist dat in de bestreden beslissing geen natuurtoets werd uitgevoerd conform art. 16 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Op grond van art. 16 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu dient de vergunningverlenende overheid in het kader van de "algemene natuurtoets" in de vergunningsprocedure te onderzoeken of de vergunningsplichtige activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan veroorzaken.

Dat er een GRUP zou bestaan, doet aan deze verplichting niets af. Het standpunt van verwerende partij in haar nota is dan ook onjuist. In de nota wordt overigens nergens meegedeeld waar in het GRUP een natuurtoets zou terug te vinden zijn, laat staan dat in een GRUP een natuurtoets zou kunnen worden voorzien die de vergunningverlenende overheid zou ontslaan van haar verplichtingen in het kader van de vergunningsprocedure

een natuurtoets uit te voeren in de bestreden vergunningsbeslissing. Het doet er dus helemaal niet toe of verzoekende partij het GRUP heeft aangevochten of niet.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag beoogt de bouw van een vleesveecomplex.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij er in haar administratief beroepschrift op wijst dat het bouwperceel gelegen is nabij een biologisch waardevolle vijver met bijzondere fauna en flora, en dat de aanvraag kan leiden tot onherstelbare schade aan deze waardevolle biotoop. Tevens wijst de verzoekende partij er op dat de opslagplaats voor dierlijk mest zal leiden tot bodem- en waterverontreiniging.

In de bestreden beslissing beschrijft de verwerende partij de plaats van de aanvraag als volgt:

"...

Het terrein is op de biologische waarderingskaart aangeduid als biologisch minder waardevol en zonder bijzondere natuurwaarden behoudens de op het perceel aanwezige vijver."

Het lijkt er dus op dat de verwerende partij erkent dat de nabijgelegen vijver bijzondere natuurwaarden heeft.

Krachtens zijn inquisitoriale bevoegdheid onderzoekt de Raad de Agiv-biologische waarderingskaarten, waaruit blijkt dat er op het naburig perceel (met kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie A, nummer 0185) een vijver is, die inderdaad als 'biologisch waardevol' beschouwd wordt en als een 'recente, eutrofe plas' beschreven wordt.

Uit de bestreden beslissing blijkt onder meer dat het hemelwater van het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, naar deze vijver zal worden afgevoerd.

2.

Onder Hoofdstuk IV 'Algemene maatregelen ter bevordering van het natuurbehoud' bepaalt artikel 16, § 1 van het decreet natuurbehoud:

"In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen".

De parlementaire voorbereiding (*Parl.St.* VI. Parl. 1996-97, nr. 690/1, p. 11) verduidelijkt met betrekking tot deze bepaling:

"Dit artikel geeft uitvoering aan het principe van de integratie. Dit betekent dat in de besluitvorming op andere beleidsterreinen van het Vlaams Gewest en van de ondergeschikte besturen steeds rekening gehouden wordt met de 'natuur' en omgekeerd.

Het natuurbeleid geeft de randvoorwaarden aan die de andere beleidsdomeinen in acht dienen te nemen, wil een effectieve realisering van het natuurbeleid mogelijk zijn. In de besluitvorming moet er alleszins zorg voor gedragen worden dat er op geen enkele wijze

vermijdbare schade aan de natuur ontstaat. Bij elk afwegingsproces moet deze bekommernis steeds worden meegenomen."

Er wordt eveneens verduidelijkt dat het decreet onder meer een "horizontaal beleid" beoogt, waarbij met betrekking tot Hoofdstuk IV 'Algemene maatregelen ter bevordering van het natuurbehoud' bijkomend wordt toegelicht (*Parl. St.* VI. Parl. 1996-97, nr. 690/9, p. 6-7):

"Het hoofdstuk met horizontale maatregelen definieert ook een algemene zorgplicht, waarbij alle nodige maatregelen verplicht te nemen zijn die redelijkerwijze kunnen worden gevraagd om de vernietiging van of schade aan natuurwaarden te voorkomen, te beperken of te herstellen. Dit wordt verder vorm gegeven in de toets bij vergunningen door de overheden dat vermijdbare schade aan natuur moet worden vermeden. Dit artikel geeft uitvoering aan het principe van de integratie en betekent dat in de besluitvorming op andere beleidsterreinen van het Vlaams Gewest en van de provinciale en lokale besturen steeds met de natuur rekening moet worden gehouden. Het natuurbeleid geeft de randvoorwaarden aan die de andere beleidsdomeinen in acht moeten nemen, wil een effectieve realisering van het natuurbeleid mogelijk zijn. In de besluitvorming moet er alleszins zorg voor worden gedragen dat er op geen enkele wijze vermijdbare schade aan de natuur ontstaat".

3. De natuurtoets verplicht een vergunningverlenende overheid te onderzoeken of een aanvraag al dan niet vermijdbare schade aan de natuur kan of zal veroorzaken.

Bij de vaststelling van vermijdbare schade moet de vergunningverlenende overheid de vergunning weigeren of "redelijkerwijze voorwaarden opleggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen".

Anders dan de tussenkomende partij stelt, is het onderzoek niet beperkt tot de schadelijke effecten op het bouwperceel zelf.

Uit al hetgeen voorafgaat volgt bovendien dat de natuurtoets een zogenaamde 'horizontale' en 'niet-gebiedsgerichte maatregel' is, die van toepassing is ongeacht de stedenbouwkundige bestemming van een perceel.

De repliek in de antwoordnota van de verwerende partij dat het (volstaat dat het) perceel gelegen is binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Landelijk gebied rond Bavikhove en Hulste', doet geen afbreuk aan de verplichting een natuurtoets uit te voeren.

4. Het onderzoek naar schadelijke effecten moet ofwel blijken uit het vergunningsbesluit zelf of uit het administratief dossier.

De bestreden beslissing bevat geen enkele passus waaruit een onderzoek naar het al dan niet vermijdbaar karakter van de schade aan de natuur blijkt, noch blijkt zulk onderzoek uit de documenten, waarover de Raad beschikt.

Het zesde middel is dan ook gegrond.

B. Overige middelen

De Raad onderzoekt de overige middelen niet, omdat ze niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

	• ··· · ·-	
1.	Het verzoek tot tussenkomst van is ontvankelijk.	
2.	Het beroep is ontvankelijk en gegrond.	
3.	De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2010, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een vleesveecomplex op een perceel gelegen te	
4.	De Raad beveelt de verwerende partij binnen drie maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.	
5.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:		
Eddy STORMS,		voorzitter van de eerste kamer,
		met bijstand van
Hildegard PETTENS,		toegevoegd griffier.
De	toegevoegd griffier,	De voorzitter van de eerste kamer,
Hild	legard PETTENS	Eddy STORMS